

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สีนีนาฏ ทองย้อย

ที่ กษ ๐๘๐๘.๑๖/๕๕

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

เรื่อง ขอส่งรายงานผลการอบรม เพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ (ต.ค.๖๘ - มี.ค.๖๙)

เรียน ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินนนทบุรี

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวสินีนาฏ ทองย้อย ตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สังกัด สถานีพัฒนาที่ดินนนทบุรี สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑ กรมพัฒนาที่ดิน ได้ดำเนินการเข้ารับการฝึกอบรม และมีผล ผ่านการฝึกอบรมด้วยระบบการเรียนรู้ออนไลน์ จำนวน ๒ หลักสูตร ดังนี้

๑. ผ่านการอบรม หลักสูตร "ความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ" กับ สำนักงานพัฒนามหาวิทยาลัย
๒. ผ่านการอบรม หลักสูตร "การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ" กับ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ในการนี้ ข้าพเจ้า ขอส่งสรุปความรู้ในหลักสูตร "ความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ" เพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ (ต.ค.๖๘ - มี.ค.๖๙) ในตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาความรู้ รายละเอียดตามเอกสารรายงานผลการอบรม และ ประกาศนียบัตร ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวสินีนาฏ ทองย้อย)

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

~~นางสาวสินีนาฏ ทองย้อย~~
No. 10/2569

รายงานผลการอบรม
สถานีพัฒนาที่ดินนนทบุรี สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑ กรมพัฒนาที่ดิน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

คำนำหน้า นาย นาง นางสาว อื่น..... ชื่อ-นามสกุล.....นางสาวสินีนาง ทงย้อย.....
ตำแหน่ง....เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน.....กลุ่ม/ฝ่าย...สถานีพัฒนาที่ดินนนทบุรี...สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑.....
หลักสูตรพัฒนาความรู้ฯ วิชา ความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ สถานีอบรม/สัมมนา/พัฒนา
ความรู้ฯ e-Training สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (TDGA) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ ถึงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์
๒๕๖๙

ส่วนที่ ๒ สิ่งที่ได้รับจากการอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้

๒.๑ รายงานสรุปเนื้อหาในการการอบรม

จริยธรรม(Ethics) ของการใช้งานคอมพิวเตอร์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑. คำจำกัดความของจริยธรรม

จริยธรรม (Ethics) หมายถึง แนวทางการประพฤติที่ดี เป็นความประพฤติหรือกิจวัตรที่ควรปฏิบัติ ที่บุคคลใช้เป็นแนวทาง
ในการปฏิบัติ

จริยธรรมของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง แนวทางประพฤติที่ดีที่ผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ หรือระบบเทคโนโลยี
สารสนเทศใช้เป็นแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติ

๒. จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

การพิจารณาคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศแบ่งเป็น ๔ ประเด็น ประกอบด้วย

๒.๑ ความเป็นส่วนตัว (Information Privacy) หมายถึง สิทธิที่เจ้าของสามารถที่จะควบคุมข้อมูลของตนเองใน
การเปิดเผยให้กับ ผู้อื่น สิทธินี้ใช้ได้ครอบคลุมทั้งปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กรต่างๆ ปัจจุบันมีประเด็นเกี่ยวกับความ
เป็นส่วนตัวที่เป็นข้อสงสัยเกิดดังนี้

๑) การเข้าไปดูข้อความในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการบันทึกข้อมูลในเครื่อง คอมพิวเตอร์ รวมทั้ง
การบันทึก-แลกเปลี่ยนข้อมูลที่บุคคลเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์และกลุ่มข่าวสาร

๒) การใช้เทคโนโลยีในการติดตามความเคลื่อนไหวหรือพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งทำให้สูญเสียความ
เป็นส่วนตัว ซึ่งการกระทำเช่นนี้ถือเป็นการผิดจริยธรรม

๓) การใช้ข้อมูลของลูกค้าจากแหล่งต่างๆ เพื่อผลประโยชน์ในการขยายตลาด

๔) การรวบรวมหมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่อีเมล หมายเลขบัตรเครดิต และข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ เพื่อนำไป
สร้างฐานข้อมูลประวัติลูกค้าขึ้นมาใหม่ แล้วนำไปขายให้กับบริษัทอื่น เพื่อเป็นการป้องกันการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว
ของข้อมูลและสารสนเทศ จึงควรระวังการให้ข้อมูลโดยเฉพาะการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีการใช้โปรโมชัน หรือระบุให้มีการ
ลงทะเบียนก่อนเข้าใช้บริการ เช่น ข้อมูลบัตรเครดิต และที่อยู่อีเมล เป็นต้น

๒.๒ ความถูกต้อง (Information Accuracy) หมายถึง ความถูกต้องของการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการรวบรวม
จัดเก็บ และเรียกใช้ข้อมูลนั้น คุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูล ทั้งนี้ จะขึ้นอยู่กับความ
ถูกต้องในการบันทึกข้อมูลด้วย โดยทั่วไปจะพิจารณาว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของข้อมูลที่จัดเก็บและ
เผยแพร่ ดังนั้น ในการจัดทำข้อมูลและสารสนเทศให้มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือนั้น ข้อมูลควรได้รับการตรวจสอบความ
ถูกต้องก่อนที่จะนำเข้าฐานข้อมูล รวมถึงการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ นอกจากนี้ ควรให้สิทธิแก่บุคคลในการ
เข้าไปตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลตนเองด้วย

๒.๓ ความเป็นเจ้าของ (Information Property) สิทธิความเป็นเจ้าของ หมายถึง กรรมสิทธิ์ในการถือครอง
ทรัพย์สิน ซึ่งอาจเป็นทรัพย์สินทั่วไปที่จับต้องได้ เช่น คอมพิวเตอร์ รถยนต์ หรืออาจเป็นทรัพย์สินทางปัญญา (ความคิด) ที่จับ
ต้องไม่ได้ เช่น บทเพลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แต่สามารถถ่ายทอดและบันทึกลงในสื่อต่างๆ ได้ เช่น สิ่งพิมพ์ เทป ซีดีรอม
เป็นต้นโดยในการคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้กับเพื่อน เป็นการกระทำที่จะต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนว่าโปรแกรมที่
จะทำการคัดลอกนั้น เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ท่านมีสิทธิ ในระดับใด

๓ การเข้าถึงข้อมูล (Data Accessibility)

ปัจจุบันการเข้าใช้งานโปรแกรม หรือระบบคอมพิวเตอร์มักจะมีการกำหนดสิทธิตามระดับของผู้ใช้งาน เพื่อเป็นการป้องกันการเข้าไปดำเนินการต่างๆ กับข้อมูลของผู้ใช้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเป็นการรักษาความลับของข้อมูล ดังนั้น ในการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์จึงได้มีการออกแบบระบบรักษาความปลอดภัยในการเข้าถึงของผู้ใช้ และการเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมนั้น ก็ถือเป็นการผิดจริยธรรมเช่นเดียวกับการละเมิดข้อมูลส่วนตัว

๔. อาชญากรรมและอาชญากรคอมพิวเตอร์

อาชญากรคอมพิวเตอร์ คือ ผู้กระทำความผิดกฎหมายโดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสำคัญในการก่ออาชญากรรมและกระทำความผิดนั้น สามารถจำแนกอาชญากรเป็นกลุ่มได้ดังนี้

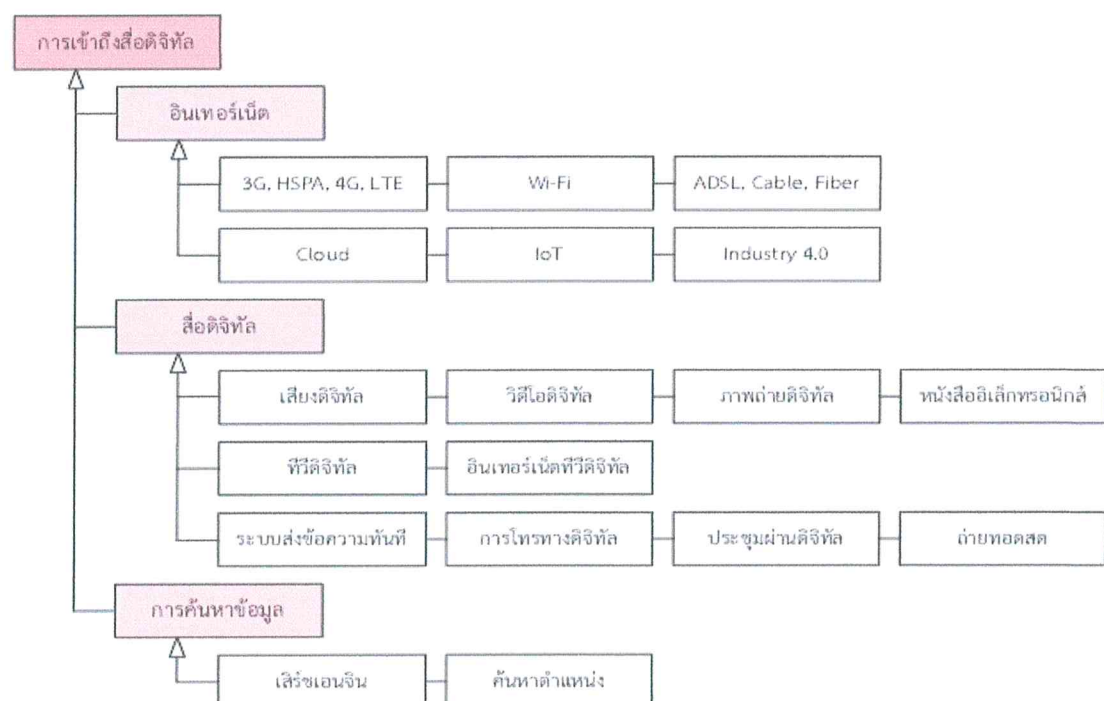
- ๑) มือใหม่หรือมือสมัครเล่น เป็นพวกที่อยากทดลองความรู้และส่วนใหญ่จะไม่ใช้ผู้ที่เป็นอาชญากรโดยนิตย
- ๒) พวกจิตวิปริต เป็นพวกผิดปกติ มีลักษณะนิสัยที่ชอบความรุนแรง
- ๓) ร่วมมือกันกระทำความผิดในลักษณะขององค์กรใหญ่ ๆ
- ๔) มืออาชีพ
- ๕) หัวพัฒนา เป็นพวกที่ชอบความก้าวหน้าทางคอมพิวเตอร์
- ๖) บัลลัทธิ จะกระทำความผิดเนื่องจากมีความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรง
- ๗) แคร็กเกอร์ Cracker คือบุคคลที่บุกรุกหรือรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ห่างไกลด้วยเจตนา

ร้าย cracker เมื่อบุกรุกเข้าสู่ระบบ จะทำลายข้อมูลที่สำคัญทำให้ผู้ใช้ไม่สามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ หรืออย่างน้อยทำให้เกิดปัญหาในระบบคอมพิวเตอร์ของเป้าหมาย โดยกระทำของ hacker มีเจตนามุ่งร้ายเป็นสำคัญ

- ๘) แฮกเกอร์ Hacker หมายถึงผู้ที่มีความสนใจอย่างแรงกล้าในการทำงานอันลึกลับซับซ้อนของการทำงานของระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ใดๆ ก็ตาม ส่วนมากแล้ว hacker จะเป็นโปรแกรมเมอร์
- ๙) อาชญากรที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด เช่น พยายามขโมยบัตร ATM เป็นต้น

๕. การเข้าถึงสื่อดิจิทัล

โครงสร้างหัวเรื่องหลัก

๖. ความเข้าใจและการสื่อสารยุคดิจิทัล

๖.๑. สิทธิและความรับผิดชอบ (Digital Right) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะตระหนักและปฏิบัติตามสิทธิเสรีภาพ บนสื่อสาธารณะในสังคมดิจิทัล โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย จริยธรรม ศีลธรรม และแนวทางการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

๖.๒. การเข้าถึงดิจิทัล (Digital Access) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะค้นหา เข้าถึงสื่อและสารสนเทศดิจิทัลด้วยเครื่องมือและช่องทางต่าง ๆ เข้าใจข้อดีและข้อเสียของประเภทการเข้าถึงและชนิดสื่อ รวมถึงสามารถใช้เครื่องมือค้นหา (Search Engine) ค้นหาข้อมูลที่ต้องการ

๖.๓. การสื่อสารยุคดิจิทัล (Digital Communication) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะเข้าใจการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคม Online มีทักษะการคิด การวิเคราะห์ ความแตกต่างของการสื่อสารยุคดิจิทัล โดยการใช้ข้อความเพื่อสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ โดยมีวิจารณญาณแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสาธารณะ

๖.๔. ความปลอดภัยยุคดิจิทัล (Digital Safety) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะป้องกัน ลดความเสี่ยง และสามารถแก้ไขการถูกคุกคามทางไซเบอร์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การโจรกรรมข้อมูลส่วนบุคคล การโจมตีจากมัลแวร์ เป็นต้น

๖.๕. การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (Media and Information Literacy) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะเข้าใจตีความ ประเมิน และสร้างข้อมูล และสื่อในรูปแบบที่หลากหลายด้วยความตระหนักถึงผลกระทบของข้อมูลและสื่อต่าง ๆ ดังกล่าว โดยไม่ถูกรอบงำ เช่น การรู้เท่าทันข่าวปลอม (Fake News) และรู้เท่าทันโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) และสามารถใช้อสื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการดำรงชีวิตทั้งของตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม รวมถึงการจัดการสื่อและสารสนเทศเบื้องต้น

๖.๖. มารยาทในสังคมดิจิทัล (Digital Etiquette) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะปฏิบัติตามหลักมารยาทในสังคมดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ไม่สร้างความเดือดร้อนความรำคาญให้กับบุคคลอื่น เช่น เรียนรู้มารยาทการใช้อินเทอร์เน็ต มารยาทการใช้โทรศัพท์ในพื้นที่สาธารณะ และการเอาใจใส่ผู้อื่น เพื่อสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ รวมถึงเข้าใจอารมณ์ความอ่อนไหวของบุคคลหรือสังคมบนโลก Online ได้

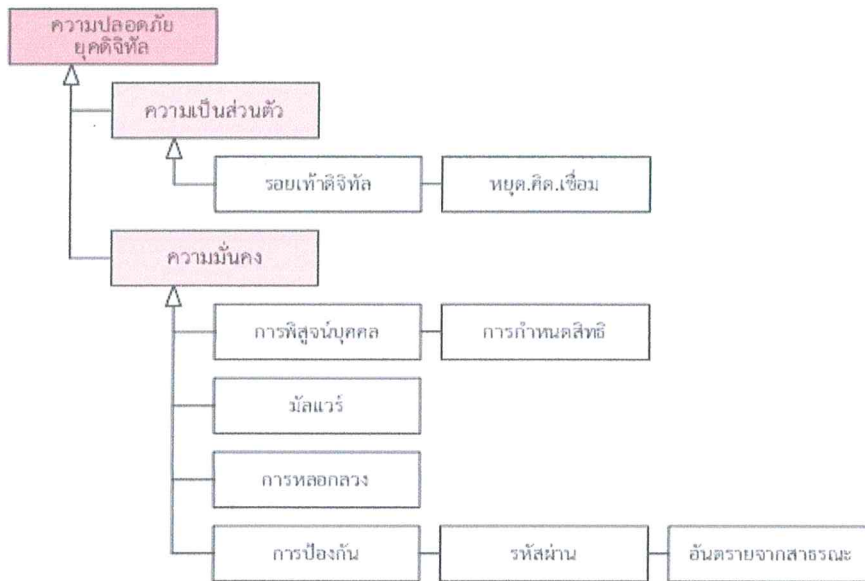
๖.๗. สุขภาพดียุคดิจิทัล (Digital Health) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะเข้าใจอันตรายและผลกระทบด้านสุขภาพในแง่มุมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต โรคที่เกิดขึ้น รวมถึงความสัมพันธ์และผลกระทบต่อเยาวชน การใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัล เพื่อป้องกัน หลีกเลี่ยง ลดผลกระทบ จนถึงวิธีการรักษาเบื้องต้น ทั้งต่อตัวเอง และคนใกล้ตัว เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในยุคดิจิทัลได้

๖.๘. ดิจิทัลคอมเมิร์ซ (Digital Commerce) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะเข้าใจการทำธุรกิจ Online ประเภทต่าง ๆ รวมถึงอันตราย ภัย และความเสี่ยงจากการทำธุรกรรมนั้น พร้อมทั้งวิธีป้องกัน ลดความเสี่ยงและรับมือ กับภัยอันตรายและความเสี่ยงเหล่านั้น รวมถึงเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวกับดิจิทัลคอมเมิร์ซเบื้องต้น

๖.๙. กฎหมายดิจิทัล (Digital Law) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะเข้าใจสิทธิและข้อจำกัดที่ควบคุมการใช้สื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งได้ถูกกำหนด โดยภาครัฐ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายระเบียบทางสังคม ซึ่งเป็นการเคารพสิทธิของผู้อื่นอีกด้วยและรวมถึงเรียนรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อให้ระบุได้ว่าการกระทำใดเป็นความผิดที่เกี่ยวกับกฎหมายดิจิทัล ทราบถึงโทษของการกระทำความผิด มีแนวทางป้องกันการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับกฎหมายดิจิทัล

๗. ความปลอดภัยยุคดิจิทัล

โครงสร้างหัวเรื่องหลัก

๒.๒ ประโยชน์ที่ได้รับ/ประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน

วิธีนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของงาน ในยุคดิจิทัลที่เติบโตอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้องค์กรของเราเติบโตและปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้น ด้วยแนวคิดนี้เอง โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในองค์กรได้ดังนี้

๑. ปรับตัวเป็นองค์กรดิจิทัล: ส่งเสริมการปรับตัวเป็นองค์กรดิจิทัลที่เน้นการทำงาน และการสื่อสารออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงานร่วมกัน และเพิ่มประสิทธิภาพของทีมงาน

๒. เทคโนโลยีคลาวด์ นำใช้เทคโนโลยีคลาวด์เพื่อเก็บรักษาข้อมูล และแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบที่ปลอดภัย และเรียกดูได้ทุกที่

๓. การปรับใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) นำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อช่วยการตัดสินใจ ที่ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

๔. การใช้ IoT ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างระบบ (IoT) เพื่อตรวจสอบและควบคุมกระบวนการต่างๆ ในองค์กรให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว

๕. ระบบแจ้งเตือนและติดตาม ใช้ระบบแจ้งเตือนและติดตามอัตโนมัติเพื่อตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทันทีจากระยะไกลได้

๖. การพัฒนาแอปพลิเคชันภายในองค์กร: วิศวกรรมแอปพลิเคชันภายในองค์กรที่ช่วยให้ทีมงานมีเครื่องมือที่จำเป็นในการทำงาน และการสื่อสาร รวมถึงเพื่อป้องกันภัยคุกคามจากบุคคลภายนอกที่ประสงค์ร้าย

๗. การประชุมและการอบรมออนไลน์: ใช้แพลตฟอร์มการประชุมหรืออบรมออนไลน์เพื่อเพิ่มศักยภาพ และความรู้ของพนักงาน

๘. ระบบการตรวจจับที่มีประสิทธิภาพ: นำเทคโนโลยีการตรวจจับอัตโนมัติมาใช้เพื่อตรวจจับการกระทำที่ผิดปกติและความเสี่ยงทางไซเบอร์

๙. การใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ: ใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อตัดสินใจทางธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. การสร้างความมั่นคงปลอดภัย: นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยและป้องกันการแอบแฝง

๒.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการอบรม

.....ไม่มี.....

๒.๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....ไม่มี.....

.....
.....
.....

สินีนากู ทองย่อย
ตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
ผู้รายงาน
วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๓ ความเห็นผู้บังคับบัญชา

ทราบ

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(นายพินิจ งามเนียม)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินนนบุรี

ประกาศนียบัตร

ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

คุณ สินีนาฏ ทองย่อย

ได้ผ่านการอบรมด้วยระบบการเรียนออนไลน์ในบทเรียน
ความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ
(Understanding and Using Digital Technology)

จำนวนชั่วโมงการเรียนรู้ 2:30 ชั่วโมง

โดยสถาบันพัฒนาบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัล
ภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
ให้ ณ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2569

(นางไอรดา เหลืองวิไล)

รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

รักษาการแทนผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
ขอมอบประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นางสาวสินีนารถ ทองย่อย

ได้ผ่านการพัฒนาทางไกลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

วิชา การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

[รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง]
ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

[นายปวิวัฒน์ ศิวรักษ์]
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

